

Gingalló

Gondolatok a lemez kapcsán

2004 tavaszán, lassan hat éve, lehetőséget kaptam a Hagyományok Házától, hogy szólólemezt készítek. Utolsó pillanatig ellenkeztem, ki akartam bújni a feladat alól. Egy szójáték végül meghozta a kompromisszumot: gyerekeknek szóló lemezt készítettem. Ez lett a Téli –nyári laboda. Csináltam egy kis zenekart Lamm Dáviddal, Kovács Zotyával és Dés Andrissal. Azóta is együtt vagyunk, túl többszáz gyerekkoncerten. Játszottunk fesztiválokon, művelődési házakban, iskolák, óvodák tornatermében, udvarán; Magyarországon és a határon túl, Erdélyben és a Felvidéken egyaránt. Amióta gyerekeknek énekelek, megváltozott az életem. Újjászülettem. Figyelek rájuk, tanulok és kapok tőlük. Nyitottságot, őszinteséget, a világ jóságába vetett hitet, elfogadást, kreativitást.

2006-ban megszületett a Cipity Lőrinc című albumunk, amely – nagy boldogság - több ezer családban jelen van. Emlékszem, milyen eufóriában voltunk az egész zenekarral a lemez készültékor. Azóta a zenekari tagok közül ketten is szülők lettek. Előbb Zotyáéknál Janka, majd Andriséknál Matyi érkezett meg. Magzat koruk óta ismerjük őket. Janka születése előtt egy héttel ott volt velünk a mamája, Bognár Szilvi hasában 2007 Karácsonyán, a Millenárison adott Szájról szájra koncertünkön. Kilenc hónaposan Párizsba jött velünk. Ma közel száz dalt tud, és sok-sok mondókát. Matyi fél évvel fiatalabb. Kivételesen érzékeny kisgyerek. Imádja a turmixgépeket! Legutóbb egy esküvői szertartáson, ahol Juhász Gábor gitározott, Matyi megjegyezte: „Nagyon szépen játszott a Juhász Gabi!”

A zenekarban egyre inkább úgy éreztük, hogy új dalokat, új lemezt kell szülnünk. A közönség felől is éreztük ezt az igényt. Össze kellett hát szedjem magam. Ha már egyszer én vagyok a főnök, tudnom kell, mit szeretnék! Dalok, dallamok, szövegek, ötletek kellenek mindig, amiket meg tudok mutatni a zenészeimnek. Őszintén megvallva, szemben a Cipity Lőrinc-cel, most nem voltam teli ötlettel, legalábbis azt hittem.

A lemezkészítés olyan számomra, mint egy mozaik összerakása. Látok magam előtt egy képet, van az egészről valami benyomásom. Sok-sok apró darabból áll a kép. Az összerakás ideje alatt nézegetem az egyes darabokat, forgatom, arrébb teszem, megint előveszem, s közben észrevétlen, szépen összeáll a mozaik. Nemrég egy anyuka kérdezte tőlem, hogyan találok rá a versekre, amelyekből a dalaim lesznek. Hát... folyton álmodozom és versesköteteket böngészek...könyvesboltokban,...otthon heverek órák hosszat, sokszor éjjelente is fennmaradok, mert elmerülök a szebbnél szebb képekben, szavakban ... utcán, vagy metró felé menet a mozgólépcsőn - ahol épp eszembe jut - dallamokat dúdolok a mobiltelefonomba. No, persze, amikor így elálmodozom, szalad a lakás, nem eszem, nem alszom. Kinn sokáig semmi nem tanuskodik arról, benn milyen gyönyörű utazásokat teszek titkon.

Ennek a lemeznek az anyaga is így gyűlt, szépen, lassacskán. A széki népdalt a Lajthagyűjtésből ismerem. Táncházban énekeltem, buliban. Mindig jó kis rockabilly-t hallottam bele. A moldvai dalokat Kerényi Robi ismertette meg velem jópár éve. A Megyen már a hajnalcsillag Békés megyéből való, onnan, ahonnan a Szalóki családom származik. Egész apró voltam, amikor ezt megtanultam. Ha énekelem, apukám hangját hallom magamban. A Pista bácsi dallama Bari Károly gyűjtéséből való cigány pergető Erdélyből. Jó tizenöt éve ismerem. Milyen szerencse, hogy Tamkó Sirató Károly verse illik hozzá! Weöres Sándor kifogyhatatlan kincseiből most is merítettem egy párat. Bizony a sok forgatástól szétesett már a Weöres-kötetem! A Gyöngy az idő kezdetű verset régóta mantráztam. Addig-addig, míg Juhász Gábor Fények című dalára rá nem illesztettem. Kiderült, hogy jó barátám, a kiváló tanító Kiss Virág reggelente épp ezt a verset mondja el a gyerekekkel az iskolában. József Attila Huszonhárom király kezdetű versére a Medáliák közt bukkantam rá. Egyszerre égi és földi az a világ, melyet József Attila teremtett. Reményt keltő és boldog. Ez, és a

Majd megvállik, meg a Szabó T. Anna verséből született Balaton című dalok, áprilisban születtek anyukám nőtincsi házában.

Mindig arra vágytam, hogy a próbákat távol a várostól tarthassuk, ahol magunk vagyunk, nincs folytonos nyüzsgés. Zotyát és Dávidot sikerült lerángatnom Nőtincstre másfél napra. Csináltam reggelit meg vacsorát, ebédelni átmentünk a Szent Flórián vendéglőbe. Sütött a nap, s én ötpercenként sikítóztam az örömtől, ahogy néztem a tájat. Ott olyan tágas minden! Hajnali háromra már két dalunk is volt, fel is vettük, Zotyának hála! Az tudott, hogy Zotya csodálatos zenész és zeneszerző, de ezenkívül fantasztikusan ügyes hangmérnök is! Reggel tízkor már keltett minket, ennek köszönhetően elkészült a harmadik dal is...

A próbát három hónappal később folytattuk Andrisék somogyi házában. Ezúttal családotul vonultunk le. Igazi nyaralás volt ez gyerekzsivajjal, balatoni fürdőzéssel, jó beszélgetésekkel, finom borokkal, vacsorákkal. Itt kapott zenei kíséretet a Chanson, az Érik, érik a cseresznye, az A csizmámon nincsen ták és - óriási hahotázás közepette - itt született meg a Báró és gróf is. (De jó, hogy rávettem a fiúkat az éneklésre!) Az ősi motívum című Weöres-versben egy különleges hangszer, a sansula hangja hallható. Ezt a hangszert már évekkel ezelőtt kinéztem magamnak Fehér Karcsi hangszerboltjában. Idén nyáron egy napon, amikor kicsit búslakodtam, arra jártam, és elhatároztam, hogy megveszem. Őszintén meglepődtem, és kishíján elpityeredtem, amikor Karcsi nekem ajándékozta a sansulát! Nagyon köszönöm!

A reggae-t gyógyfüvesnek hívjuk. Két éve írtuk és vettük föl egy bábjátékhoz a kecskeméti Ciróka Bábszínház és Rumi Laci fölkérésére. Azóta a koncerteken máshogyan játszunk, de a fiúk ragaszkodtak ehhez a felvételhez, ezért így szerepel ezen a lemezen.

Végül a maradék: augusztus végén Tamkó Sirató köteteket olvasgatva napoztam a Lukács uszoda teraszán. Az itt született dallamokat az utolsó próbaszakaszban Andris próbahelyén kerekítettük dalokká. A végén olyan fáradtak voltunk, hogy szinte fekve próbáltunk.

Jelenleg a stúdiómunka utolsó előtti szakaszánál járok. Ezen a héten háromszor nem tudtam aludni. Azaz háromszor sikerült. Remélem, ma éjjel menni fog. Nagyon várom, hogy elkészüljön a lemez és megmutathassam másoknak. Szeretnék vele örömet okozni! Nekem nagyon sok örömet okozott eddig.

Köszönet nektek: Zotya, Szilvi, Janka, Andris, Dóra, Matyi, Dávid, Sohonyai Peti, Moldvai Márk, Lelkes András, Törzsi Tamara, Verbőczy Kriszti, Mama; Orsós Éva, Bogdán Csilla, Csilléry Orsolya, Hajdu Andris, Hajdu Gabi, Juhász Gábor, Szabó T. Anna, Papp Klári és Andris, Papp Juli, Mester László és Virág, Mester Laci, Mester Miska, Julcsi, Tihiti Emma, Tihiti Naim, Mezei Péter, Tombor Sarolta, Herczku Ági, Palya Bea, Gryllus Vilmos, Dész László, Apu; Szalóki István és Levi.

Szeretném, ha a Gingalló eljuthatna olyanokhoz, akik békességre, reményre, közösségre, szeretetre vágnak. Azokhoz, akik szeretnek énekelni, táncolni, nevetni, ölelkezni, játszani, a másik szemébe nézni, segíteni a rászorulóknak. Azokhoz, akik szomorúak és vigasztalódnának.

Szeretném, ha ezek a dalok előcsalnák a boldog és bölcs gyermeket a felnőttekből. Láttatnának és éreztetnének. Szerettetnének.

Kedves Gyerekek! Köszönöm!

Szalóki Ági

Budapest, 2009. október 12.